

“Caminar juntos significa ser artesanos de unidad, partiendo de la dignidad común de hijos de Dios (cf. Ga 3,26-28); significa caminar codo a codo, sin pisotear o dominar al otro, sin albergar envidia o hipocresía, sin dejar que nadie se quede atrás o se sienta excluido”.

(Papa Francisco)

SEMBRADORS D'ESPERANÇA

El cartell del dia del Seminari d'en-guany ens presenta la fotografia d'un capellà amb un bon somriure. És en Fidel Gómez Leal. Ordenat prevere l'any 2021 aquest jove és capellà de diversos pobles de Cuenca. Fins aquí tot seria normal. Però he tingut ocasió de veure'l diverses vegades a través de les xarxes socials, especialment a la plataforma TikTok, on el segueixen més de 20.000 persones. Ell penja breus vídeos amb el títol de “Un día con un cura” on mostra totes les activitats que fa un dia normal als pobles que té encomanats pastoralment i ell mateix a les xarxes socials es defineix com un sacerdot il·lusionat.

I què té d'especial aquest jove capellà? Si teniu l'oportunitat de veure els seus vídeos, podreu descobrir un prevere que viu el seu dia a dia amb il·lusió i ganes, cuidant els petits detalls i sembrant esperança en tot allò que fa. El podem veure com es prepara el cafè cada matí, com va a comprar el pa al forn del poble on viu, com va a l'església per començar el dia i “llenarse del Señor” com diu ell, a través de la pregària. També podem descobrir com visita els malalts, com celebra l'Eucaristia i prepara els sagraments, com atén a les dones del cor parroquial, com va a l'escola per donar classe als fillets o com té temps per anar al bar a prendre

un cafè o a fer una visita a alguna persona del poble. També anant i venint amb el cotxe de poble en poble demostra aquesta il·lusió i aquestes ganes que hi posa sense perdre mai el somriure.

En Fidel és capellà a petits pobles de l'Espanya “vaciada”, on cada vegada hi ha menys persones que visquin en aquests nuclis. La situació d'aquests pobles hauria de ser de pessimisme i derrotisme per la manca de natalitat i per l'absència de relleus generaci-

onals, però el seu tarannà pastoral demostra tot el contrari: els pobles estan ben vius si som capaços de fer les petites coses de cada dia amb il·lusió, amb ganes, amb passió i entrega.

En Fidel es converteix en un exemple de sembrador d'esperança. Ell mateix diu que la nostra esperança és Jesucrist i que hem de saber compartir aquest tresor amb tothom, sigui quina sigui la seva situació. Estar al costat de la gent, compartir les seves alegries i penes, oferir el consol que dona el Senyor, ser portadors de l'alegria de l'Evangeli, administrar la gràcia que es desprèn dels sagraments. Tot això són formes de sembrar esperança entre la nostra gent, tot això és permetre que l'esperança floreixi enmig dels nostres pobles i de les nostres comunitats.

En aquest dia del Seminari és molt necessari que preguem amb insistència per les vocacions al ministeri ordenat. Demanem al Senyor que toqui el cor d'aquells que estiguin disposats a servir-lo sembrant esperança en el cor de la humanitat. Crist és la nostra esperança: preguem perquè siguin molts els qui vulguin ser imatge seva enmig nostre.

Llorenç Sales Barber
Rector del Seminari

L'obra salesiana, guardonada amb el Premi Ramon Llull 2025 “125 anys d'educació i compromís”

Dia 28 de febrer el titular, el director i una representació de l'obra salesiana de Calós va viatjar fins a Palma per assistir a l'acte de lliurament dels Premis Ramon Llull 2025, que reconeixen la trajectòria i l'aportació de persones i entitats a la societat balear.

Aquest guardó, atorgat pel Govern de les Illes Balears, destaca la tasca educativa i social que el col·legi salesià Calós ha desenvolupat al llarg de 125 anys, formant generacions de joves menorquins amb valors com la solidaritat, l'esforç i el compromís. “En nom de tota la comunitat educativa i pastoral, expressem el nostre agraïment per aquest

reconeixement que ens impulsa a continuar treballant amb la mateixa il·lusió i vocació.”

La cerimònia, celebrada a la Llotja de Palma, va posar en valor la importància de la cultura, l'educació i la identitat de les Illes Balears. Un esdeveniment encara més especial coincidint amb la vigília del Dia de les Illes Balears, una data per reafirmar l'orgull de pertànyer a aquesta terra i de contribuir al seu futur. Des de Calós, donen les gràcies a totes les persones que han format part d'aquesta gran família al llarg dels anys i expressen el seu desig de “seguir educant amb el cor, amb la mirada posada en el futur!”

Govern de les Illes Balears

Diumenge I de Quaresma

Lectura del llibre del Deuteronomi 26, 4-10
Moisés digué al poble: “El sacerdot rebrà de les teves mans la cistella on dus les primícies dels fruits de la terra, i la deixarà davant l’altar del Senyor, el teu Déu. Després, a la presència del Senyor, el teu Déu, declararàs: “El meu pare era un arameu errant que baixà amb poca gent a l’Egipte per viure-hi com a foraster. Allà es convertiren en un gran poble, fort i nombros. Els egipcis ens maltractaren, ens oprimiren i ens imposaren una feina dura. Llavors vàrem cridar al Senyor, Déu dels nostres pares, i ell escoltà el nostre clam i tingué en compte la nostra opressió i el nostre treball forçat. El Senyor ens va fer sortir d’Egipte amb sa mà forta i amb braç poderós, enmig de senyals, de prodigis i d’un gran pànic, ens va introduir en aquest lloc i ens va donar aquest país que regalima llet i mel. Per això he duit aquestes primícies dels fruits de la terra que vós, Senyor, m’heu donat.” Després deixa aquells fruits davant el Senyor, el teu Déu, i adora’l.

Salm Responsorial 90

R: Estigueu devora mi en els perills, Senyor.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma

10, 8-13

¿Què diu l’Escriptura, germans? “Tens la paraula molt prop de tu; la tens als llavis i al cor.” Aquesta “paraula” és la fe que proclamam: si amb els “llavis” reconeixes que Jesús és el Senyor i creus de “cor” que Déu l’ha ressuscitat d’entre els morts, seràs salvat, perquè la fe que ens fa justs la portam al cor, i la professió de fe que ens duu a la salvació la tenim als llavis. Diu l’Escriptura: “Cap dels qui creuen en ell, no serà defraudat.” Aquí no hi ha cap diferència entre jueus i no jueus: uns i altres tenen el mateix Senyor, que enriqueix tots els qui l’invoquen, perquè “tothom qui invocarà el nom del Senyor serà salvat.”

Lectura de l’evangeli segons sant Lluç 4, 1-13

En aquell temps Jesús, ple de l’Esperit Sant, se’n tornà del Jordà, i durant quaranta dies l’Esperit el conduïa pel desert, i era temptat pel diable. Durant aquells dies no menjava res i a la fi quedà extenuat de fam. El diable li digué: “Si ets Fill de Déu, digues a aquesta pedra que es torni pa.” Jesús li va respondre: “Diu l’Escriptura que l’home no viu només de pa.” Després el diable se l’endugué amunt, li va mostrar en un instant tots els regnes de la terra i li digué: “Et puc donar tot aquest poder i la glòria d’aquests regnes; tot m’ha estat confiat a mi, i ho don a qui jo vull; adora’m i tot serà teu.” Jesús li respongué: “L’Escriptura diu: “Adora el Senyor, el teu Déu, dona culte a ell tot sol.”” Després el conduï a Jerusalem, el deixà damunt la cornisa del temple i li digué: “Si ets Fill de Déu, tira’t daltabaix des d’aquí; l’Escriptura diu que “ha donat orde als seus àngels de guardar-te” i que “et duran a les palmes de les mans, perquè els teus peus no travelin amb les pedres.”” Jesús li respongué: “Diu l’Escriptura: “No temptis el Senyor, el teu Déu.”” Acabades les diverses temptacions, el diable s’allunyà d’ell, esperant que arribàs l’oportunitat.

Lectura del libro del Deuteronomio 26, 4-10
Moisés hablo al pueblo diciendo: «El sacerdote tomará de tu mano la cesta con las primicias de todos los frutos y la pondrá ante el altar del Señor, tu Dios. Entonces tomarás la palabra y dirás ante el Señor, tu Dios: “Mi padre fue un arameo errante, que bajó a Egipto, y se estableció allí, con unas pocas personas, pero allí se convirtió en un pueblo grande, fuerte y numeroso. Los egipcios nos maltrataron, nos oprimieron y nos impusieron una dura esclavitud. Entonces clamamos al Señor, Dios de nuestros padres, y el Señor escuchó nuestros gritos, miró nuestra indefensión, nuestra angustia y nuestra opresión. El Señor nos sacó de Egipto con mano fuerte y brazo extendido, en medio de gran terror, con signos y prodigios, y nos trajo a este lugar, y nos dio esta tierra, una tierra que mana leche y miel. Por eso, ahora traigo aquí las primicias de los frutos del suelo que tú, Señor, me has dado.” Los pondrás ante el Señor, tu Dios, y te postrarás en presencia del Señor, tu Dios».

Salmo responsorial 90

R: Quédate conmigo, Señor, en la tribulación.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos

10, 8-13.

Hermanos: ¿Qué dice la Escritura? «La palabra está cerca de ti: la tienes en los labios y en el corazón». Se refiere a la palabra de la fe que anunciamos. Porque, si profesas con tus labios que Jesús es el Señor, y crees con tu corazón que Dios lo resucitó de entre los muertos, serás salvo. Pues con el corazón se cree para alcanzar la justicia, y con los labios se profesa para alcanzar la salvación. Pues dice la Escritura: «Nadie que cree en él quedará defraudado». En efecto, no hay distinción entre judío y griego; porque uno mismo es el Señor de todos, generoso con todos los que lo invocan, pues «todo el que invoque el nombre del Señor será salvo».

Lectura del santo Evangelio según san Lucas 4, 1-13

En aquel tiempo, Jesús, lleno del Espíritu Santo, volvió del Jordán y el Espíritu lo fue llevando durante cuarenta días por el desierto, mientras era tentado por el diablo. En todos aquellos días estuvo sin comer, y al final, sintió hambre. Entonces el diablo le dijo: «Si eres Hijo de Dios, di a esta piedra que se convierta en pan». Jesús le contestó: «Está escrito: “No sólo de pan vive el hombre”». Después, llevándole a lo alto, el diablo le mostró en un instante todos los reinos del mundo y le dijo: Te daré el poder y la gloria de todo eso, porque a mí me ha sido dado, y yo lo doy a quien quiero. Si tú te arrodillas delante de mí, todo será tuyo». Respondiendo Jesús, le dijo: «Está escrito: “Al Señor, tu Dios, adorarás y a él solo darás culto”». Entonces lo llevó a Jerusalén y lo puso en el alero del templo y le dijo: «Si eres Hijo de Dios, tírate de aquí abajo, porque está escrito: “Ha dado órdenes a sus ángeles acerca de ti, para que te cuiden”, y también: “Te sostendrán en sus manos, para que tu pie no tropiece con ninguna piedra”». Respondiendo Jesús, le dijo: «Está escrito: “No tentarás al Señor, tu Dios”». Acabada toda tentación el demonio se marchó hasta otra ocasión.

El temptador, Jesús i la Paraula de Déu

Hi ha el temptador, Jesús, i entre ells dos la Paraula de Déu. A cadascuna de les temptacions, Jesús respon citant l’Escriptura, on es fa referència a un episodi de la travessia pel desert dels jueus, després de la sortida d’Egipte. La primera resposta de Jesús: “Diu l’Escriptura: l’home no viu només de pa” fa referència al manà. El poble renega, està temptat de tornar enrere, a l’Egipte seductor “on ens assèiem vora les olles de carn i menjàvem pa fins a saciar-nos! (Ex16, 39). El pa material és necessari, però no basta. Necessitam la Paraula de Déu, l’única que dona sentit, obre una esperança, per anar fins al final de la nostra vida.

A la segona temptació, Jesús hi respon: «L’Escriptura diu: Adora el Senyor, el teu Déu, dona culte a ell tot sol.» (Dt 6, 13). Que Jesús empri la seva filiació divina per imposar el seu poder sobre tots els regnes de la terra! Però açò seria pervertir la imatge de Déu per a fer-ne un potentat, a la manera dels dictadors de la terra. És la temptació present ja al Gènesi. La serp desnaturalitza la Paraula de Déu per ficar-hi el dubte en el cor de l’home i de la dona: i si Déu fos un amo gelós del seu poder i autoritat? Que l’home s’alliberi de la dependència de Déu, serà lliure, serà el seu propi amo! En quin Déu creim? Aquesta temptació ens gira vers la veritat del nostra fe en Déu Pare.

A la tercera temptació, Jesús hi respon: «Diu l’Escriptura: “No temptis el Senyor, el teu Déu.”» (Dt 6, 16). En el desert el poble pateix set i dubtà: “No poseu a prova el Senyor, el vostre Déu, com vau fer a Massà”. “Posar Déu a prova” és demanar-li sens parar provar-nos que ens estima. És cercar proves que Déu s’ocupa de nosaltres. L’única resposta està en el do que Déu ens fa del seu Fill estimat. “La prova que Déu ens estima -escriu sant Pau-, és que Crist ens estimà quan encara érem pecadors, i morí per nosaltres.”

La fe, l’esperança i l’amor: és la Paraula de Déu que il·lumina tota la nostra vida amb Déu i amb els germans, i resulta ser el millor antídoto a les temptacions que tots experimentam.

Josep Sastre Portella

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

Salms de la 1ª Setmana

DI. 10: Fèria: Lv 19, 1-2. 11-18 / Sl 18 / Mt 25, 31-46.

Dm. 11: Fèria: Is 55, 10-11 / Sl 33 / Mt 6, 7-15.

Dc. 12: Fèria: Jo 3, 1-10 / Sl 50 / Lc 11, 29-32.

Dj. 13: Aniversari de l’elecció del Papa

Francesc. Fèria: Est 4, 17k. 1-z / Sl 137 / Mt 7, 7-12.

Dv. 14: Fèria: Ez 18, 21-28 / Sl 129 / Mt 5, 20-26.

Ds. 15: Fèria: Dt 26, 16-19 / Sl 118 / Mt 5, 43-48.

Dg. 16: II Quaresma: Gn 15, 5-12. 17-18 / Sl 26 / Fl 3, 17-4, 1 / Lc 9, 28b-36.

Vocacions, una esperança de futur

Deixar-se moldejar (13)

Les persones no som un fruit espontani i esporàdic que sorgeix del no-res, sinó que som el que som gràcies a tantes persones que ens han ensenyat, que ens han acompanyat i que ens han ajudat a descobrir la nostra identitat. Tots podríem reconèixer en la nostra manera de xerrar, en els gestos i en la nostra manera de fer la influència de la nostra mare, del nostre pare, dels avis, dels professors o catequistes. Des de la més tendra infància som com autèntiques esponges que xuclam tot el que veim i experimentam, i ho incorporam al nostre ser vital. Ens deixam moldejar per aquells que formen part de la nostra vida.

En tot procés vocacional també és molt important el deixar-se moldejar. I el primer i principal terrissaire és Déu mateix: ell ens va acariciant, ens va corregint, ens va configurant per fer una obra perfecta i preciosa. Tota vocació necessita aquest procés d'aprenentatge i discerniment perquè moltes vegades la idea supera la realitat. Malament

aquella persona que creu que ja ho sap tot, que no accepta la correcció de qui l'acompanya o no es deixa aconsellar pel qui té més a prop. Aquesta actitud dura i tancada acaba per rompre i fer a trossos l'obra perfecta de Déu.

Deixar-se moldejar també és un gest d'humilitat: saber-nos terrissa, saber-nos fang que necessita l'alè de l'Esperit per esdevenir una obra perfecta. Tots necessitam de mestres i referents per créixer en la nostra vocació. Deixem-nos moldejar per qui ens estima.

Pastoral Vocacional de Menorca

l'entrevista a:

XISCO VICENS GOMILA

Xisco Vicens, prevere i vicari episcopal de patrimoni del bisbat de Mallorca, ha impartit unes jornades de formació als docents de Menorca, sobre la història de l'Església i el patrimoni religiós de la nostra illa.

Mossèn Xisco: Quin és el patrimoni religiós que tenim a Menorca?

- Moltes vegades s'ha dit que la diòcesi de Menorca no té patrimoni a causa dels estralls que causà la guerra civil. Això no és vera, és una visió reduccionista. Menorca conserva els seus temples com a patrimoni arquitectònic, conserva una gran quantitat de patrimoni arqueològic cristià. I les restauracions fetes als temples els anys posteriors de la guerra també són patrimoni. No només és patrimoni allò antic, sinó aquelles realitats materials que són valorades per la comunitat o que ens transmeten la vida de fe d'una època concreta, sigui llunyana o més propera en el temps.

Tenim un patrimoni material. Quin seria el patrimoni immaterial?

- El patrimoni immaterial és més fràgil avui en dia que l'altre, depèn de la transmissió entre diferents generacions de persones que l'estan vivint. Podríem pensar en els exemples clàssics de patrimoni immaterial cristià, com són les festes patronals dels diferents pobles o els actes de pietat entorn de la Setmana Santa. Però també ho són les peregrinacions a santuaris, els petits rituals domèstics o les tradicions vinculades a sants guaridors.

Quina importància té el patrimoni artístic religiós?

- A Déu se l'ha definit segons els clàssics com a Unitat, Bondat, Veritat i Bellesa. El patrimoni és el mitjà a través del que Déu com a Bellesa se'ns pot mostrar. De la mateixa manera és l'herència agraïda dels cristians d'altres temps que ens han deixat. Ells vivien la seva fe a través d'aquestes realitats que també ens poden ajudar a nosaltres. I finalment ens ajuden a no creure'ns Adam. Nosaltres no som els primers de res ni els que tenim la veritat definitiva, el patrimoni ens fa viure de primera mà la humilitat. Som una baula més d'una gran cadena de cristians de tot temps que han viscut la seva fe d'una manera concreta i a la que nosaltres afegim el nostre granet d'arena.

Com s'han desenvolupat aquestes jornades de formació i amb quin objectiu?

- Les formacions són una ocasió per ajuntar tres realitats que a vegades es viuen massa separades: la història de l'Església local, les realitats artístiques que sorgiren de la vivència de la fe i tot comptat des del mateix lloc com a realitat immediata. Les formacions que duim fetes han anat molt bé amb la participació activa dels mestres i la magnífica coordinació des del CEP. El nostre objectiu és que siguin una manera per viure la història i el patrimoni religiós útil i engrescadora per als docents.

Toni Olives Camps

Salesians, 125 anys d'història a Ciutadella

Coronació Pontifícia de Maria Auxiliadora

El mes de setembre de 1963, la Diòcesi anunciava la concessió del Papa Sant Pau VI a Maria Auxiliadora, com a patrona principal de la ciutat de Ciutadella. Aquesta havia arribat, gràcies a la sol·licitud que el Bisbe de Menorca, Mons. Pascual, havia dirigit a la Santa Seu, per tal que Maria Auxiliadora fos honorada amb igual privilegi que s'havia donat anteriorment a la Mare de Déu del Toro i a la Mare de Déu de Gràcia.

L'argumentació es basava en la gran devoció que existia a l'illa, essent el santuari, el seu gran focus d'irradiació.

Es remarcava també la peculiaritat que el Santuari havia estat el primer dedicat a Espanya a Maria Auxiliadora. La comunitat salesiana, de seguida es va posar mans a l'obra. La Unió d'Antics Alumnes, una vegada més!, es va encarregar dels treballs de preparació i difusió de l'esdeveniment.

Es va aprofitar per netejar i reparar la imatge que havia de ser coronada i prendre les mides per a la confecció de les dues corones. El 20 de maig de 1964 la imatge és traslladada a la catedral, amb els aplaudiments espontanis de la gent, al seu pas.

Però l'esclat de tota la preparació va ser en la Solemne celebració que el diumenge 24 va presidir el Bisbe Mons. Pascual a la plaça des Born. Assistiren moltes persones vingudes de tota l'illa, així com les autoritats civils i militars. Finalment, es va fer una processó amb la imatge ja coronada, fins al Santuari, com mai s'havia vist a Ciutadella, en paraules del Sr. Gabriel Seguí. En el moment de l'entrada al Santuari es va cantar una Salve solemne i l'acte va acabar amb les paraules emocionades del Director, don José Idoate.

Emili Marcos Souto, salesià

Agenda

Consell de presbiteri

Dimecres 12 de març al matí al Toro.

Recés de Quaresma de Vida Creixent

-Arxiprestat de Centre: dimecres 12 de març, a les 16.30 h, a l'església de Santa Maria, a Ferreries. A càrrec del diaca Guillem Ferrer.

-Arxiprestat de Ciutadella: dijous 13 de març, a les 17 h, a l'església de Santa Clara. A càrrec de la germana de Sta. Clara Margalida Oliver.

-Arxiprestat de Maó: dijous 13 de març, a les 17 h, a l'església de les Concepcionistes. A càrrec de Mn. Berto Vidal

Xerrades Quaresmals

-Ferreries: Els dies 11 i 12 de març, a les 20 h, a una aula d'ESO del col·legi Sant Francesc. Dia 11 a càrrec de Mn. Bosco Martí sobre la pastoral penitenciar i els privats de llibertat, i dia 12 a càrrec de Dorín Moll sobre el món de la gent gran.

-Es Migjorn Gran: els dies 13 i 14 de març, a les 20 h, a la parròquia de Sant Cristòfol. A càrrec de l'historiador Miquel Àngel Casanovas sobre el tema "Proclamar l'esperança cristiana en un món desesperat".

En el pròxim Full Dominical informarem de les xerrades quaresmals que es faran a Maó, Ciutadella i Alaior, i de les dues noves xerrades que es faran a Ferreries.

Consell Pastoral Diocesà

Dissabte 15 de març al matí al Toro segona sessió d'aquest curs del Consell Pastoral Diocesà.

Dia del Seminari

Diumenge 16 de març les col·lectes de les misses aniran destinades al Seminari de Menorca.

Notícies nostres

Un amor per sempre

Dia 16 de febrer es van trobar a Ferreries alguns matrimonis amb els responsables dels Equips de la Mare de Déu per a reflexionar sobre l'espiritualitat conjugal i la forma de posar-la en pràctica. En un ambient de gran cordialitat i germanor, van anar descobrint com es pot viure i fer créixer la fe dins del matrimoni cristià.

En aquest sentit, els Equips de la Mare de Déu van presentar diferents propostes com la pregària conjugal, la lectura de l'evangeli, les reunions en Equips de Matrimonis, la formació o el "Deure d'asseure's", que fomenta el diàleg en parella, el qual ha de ser sincer i profund, sota la mirada de Déu. Finalment, també es va ressaltar la importància de viure la fe en comunitat, un fet que tots els matrimonis van valorar positivament perquè ajuda a reflexionar con-

EMD Menorca

juntament temes d'actualitat que afecten a l'Església i a enfortir la fe dins del matrimoni.

"Mesa con Corazón"

Dia 20 de febrer es va presentar la iniciativa solidària "Mesa con Corazón", promoguda per Càritas Menorca i Còmete Menorca. Aquesta innovadora proposta convida els restau-

Càritas Menorca

rants de l'illa a reservar una taula especial on, en ser ocupada pels seus clients, es destina un percentatge de la recaptació a projectes socials i ambientals que treballen per la inserció sociolaboral i la sostenibilitat a Menorca.

La presentació va comptar amb la participació de representants de Càritas Menorca i Còmete Menorca, que van destacar la importància d'aquesta col·laboració per generar un impacte positiu en la comunitat. Amb aquesta iniciativa, cada restaurant podrà decidir quin percentatge dels ingressos obtinguts en aquesta taula serà donat a l'Escola de Restauració Ca n'Aguedet de Càritas i al programa d'agricultura ecològica Arbres d'Algendar.

Còmete Menorca forma part del programa "Empreses amb Cor" de Càritas Menorca. Des de l'entitat diocesana agraeixen el seu compromís continu amb diverses iniciatives solidàries.

El poder de la humildad y del amor

A veces pensamos que ser fuertes o tener éxito es lo más importante, pero hemos leído una historia que nos enseña algo diferente. Un personaje muy poderoso descubre que lo que de verdad lo hace feliz no es su fuerza, sino ayudar a los demás, cuidar de ellos y estar a su lado cuando lo necesitan. Con el tiempo, comprende que el servicio humilde es lo que lo transforma y lo llena de auténtica alegría.

Esta enseñanza nos recuerda las palabras de Jesús: "El que quiera ser grande entre vosotros, deberá ser su servidor" (Marcos 10,43). Como cristianos, y lo que Jesús nos enseñó, es que estamos llamados a usar nuestros dones, no para engrandecernos a nosotros mismos, sino para ayudar, ser amables y cuidar a quienes nos rodean, especialmente a los más vulnerables.

Esta semana, pensemos en cómo podemos ayudar a los demás con humildad y generosidad, escuchando, compartiendo o simplemente siendo buenos

amigos. Al final, lo que de verdad importa no es lo fuertes que somos, sino cuánto amor ponemos en lo que hacemos por los demás.

Grupo de alumnas de 3º B ESO de Calós:
Brigitte Ammy Masaquiza Sánchez, Nikol Daiany Delgado Muñoz, Lesly Mailin Gamboa Nazarith y Melania Sánchez Álvarez.

Freepik